

УДК 513.88

**НЕВІД'ЄМНІ ТА АКРЕТИВНІ ЗБУРЕННЯ ОПЕРАТОРА
ТРЕТЬОЇ КРАЙОВОЇ ЗАДАЧІ ДЛЯ
ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОГО ВИРАЗУ ШТУРМА-ЛІУВІЛЛЯ З
ОБМЕЖЕНИМ ОПЕРАТОРНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ**

Ганна ПІПА

*Бережанський агротехнічний інститут,
47501, Тернопільська обл., Бережани, вул. Академічна, 20*

Досліджено один клас диференціально-граничних операторів типу Штурма-Ліувілля з некласичними краївими умовами. Знайдено умови максимальної невід'ємності, максимальної акретивності та розв'язності досліджуваних операторів.

Ключові слова: оператор, простір граничних значень, розширення.

Досліджуватимемо диференціально-граничні оператори (ДГО) другого порядку, які діють у гільбертовому просторі нескінченновимірних вектор-функцій. Зазначимо, що такі оператори та їхні абстрактні теоретико-функціональні моделі були об'єктом дослідження багатьох математиків (див., наприклад, [1]-[3]). Наше зацікавлення теорією ДГО мотивовано у працях [4]-[5], продовженням яких є ця стаття.

Як і в [4]-[5], використовуватимемо такі позначення: $D(T)$, $R(T)$, $\ker T$ – відповідно область визначення, область значень і многовид нулів (лінійного) оператора T ; $\mathcal{B}(X, Y)$ – сукупність лінійних неперервних операторів $A : X \rightarrow Y$ таких, що $D(A) = X$; $\mathcal{B}(X) = \mathcal{B}(X, X)$; $\mathcal{C}(X)$ – клас замкнених щільно визначених лінійних операторів у просторі X ; $A|E$ – звуження відображення A на множину E ; $\mathbf{1}_X$ – тотожне перетворення простору X ; $(\cdot)_X$ – скалярний добуток у просторі X ; A^* – оператор, спряжений з оператором A ; $+$, \oplus – символи прямої та ортональної суми, зокрема, якщо $A_i : X \rightarrow Y_i$, $i = 1, \dots, n$, – лінійні оператори, то запис $A = A_1 \oplus \dots \oplus A_n$ означає, що $\forall x \in X \quad Ax = (A_1x, \dots, A_nx)$.

1. Попередні відомості та формулювання задачі. Нехай $-\infty < a < b < +\infty$, H_0 – сепарабельний гільбертів простір і для будь-якого $x \in [a, b]$ $p(x) = p(x)^* \in \mathcal{B}(H_0)$ – додатно визначений оператор, причому оператор-функція $x \mapsto p(x)$ сильно неперервна на $[a, b]$. Розглянемо диференціальний вираз

$$l[y] = -y''(x) + p(x)y \quad (x \in [a, b]) \tag{1}$$

і позначимо через L та L_0 відповідно максимальний і мінімальний оператори, породжені в гільбертовому просторі $H \stackrel{\text{def}}{=} L_2(H_0; (a, b))$ зі скалярним добутком

$$\forall y, z \in H \quad (y|z) = \int_a^b (y(x)|z(x))_{H_0} dx$$

цим виразом. Відомо [6], що $L, L_0 \in \mathcal{C}(H)$, $L_0^* = L$, а трійка $(\mathcal{H}, \Gamma_1, \Gamma_2)$, де $\mathcal{H} = H_0 \oplus H_0$; $\forall y \in D(L)$ $\Gamma_1 y = (y'(a), -y'(b))$, $\Gamma_2 y = (y(a), y(b))$, є простором граничних значень (ПГЗ) оператора L_0 . Це означає [7], що

$$\begin{aligned} R(\Gamma_1 \oplus \Gamma_2) &= \mathcal{H} \oplus \mathcal{H}, \\ \forall y, z \in D(L) \quad (Ly|z) - (y|Lz) &= (\Gamma_1 y|\Gamma_2 z)_\mathcal{H} - (\Gamma_2 y|\Gamma_1 z)_\mathcal{H}. \end{aligned} \tag{2}$$

Відомо також, що $(H_e, (.|.)_e)$, де

$$H_e = \{y \in H : y \text{ абсолютно неперервна на } [a, b], y' \in H, y(a) = y(b) = 0\},$$

$$\forall u, v \in H_e \quad (u|v)_e = \int_a^b [(u'(x)|v'(x))_{H_0} + (p(x)u(x)|v(x))_{H_0}] dx,$$

є енергетичним простором оператора L_0 , а $L_F \stackrel{\text{def}}{=} L|ker\Gamma_2$ – його жорстким, тобто фрідріхсівським розширенням (деталі – див. [8]-[10]).

Для будь-якого оператора $\Lambda : H^1 \stackrel{\text{def}}{=} H_e \dot{+} kerL \rightarrow G$, де G – допоміжний гільбертів простір, такого, що $\Lambda|H_e \in \mathcal{B}(H_e, G)$, оператор $\Lambda^\bullet \in \mathcal{B}(G, H_e)$ визначаємо, враховуючи умови

$$\forall u \in H_e \quad \forall g \in G \quad (\Lambda u|g)_G = (u|\Lambda^\bullet g)_e.$$

Нехай $a < c_1 < c_2 < b$. Визначимо оператори L_{min} , L_{max} за допомогою співвідношень

$$D(L_{min}) = \{y \in D(L_0) : y(c_1) = y(c_2) = 0\}, \quad L_{min} \subset L_0;$$

$$D(L_{max}) = \{y \in H : y \text{ абсолютно неперервна на } [a, b],$$

$$y' \text{ абсолютно неперервна на } [a, c_1] \cup (c_1, c_2) \cup (c_2, b], l_{cl}[y] \in H\}$$

$$\forall y \in D(L_{max}) \quad L_{max} = l_{cl}[y].$$

Під $l_{cl}[y]$ маємо на увазі вираз (1), в якому всі похідні треба розуміти у класичному сенсі.

Опишемо основний об'єкт нашого дослідження. Припустимо, що $\Phi_1, \Phi_2 \in \mathcal{B}(H, H_0)$, $\beta_{ij} \in \mathcal{B}(H_0)$ ($i, j = 1, 2$), $B \stackrel{\text{def}}{=} (\beta_{ij})_{i,j=1}^2$ і введемо в розгляд оператор T_B , область визначення якого $D(T_B)$ складається з усіх тих $y \in D(L_{max})$, які задавольняють умови

$$y'(c_1 + 0) - y'(c_1 - 0) = y(a), \quad y'(c_2 + 0) - y'(c_2 - 0) = y(b), \tag{3}$$

$$\begin{cases} y'(a) - (\beta_{11}y(a) + \beta_{12}y(b)) = \Phi_1 y + y(c_1), \\ -y'(b) - (\beta_{21}y(a) + \beta_{22}y(b)) = \Phi_2 y + y(c_2), \end{cases} \quad (4)$$

а закон дії такий:

$$\forall y \in D(T_B) \quad T_B y = l_{cl}[y] + \Phi_1^* y(a) + \Phi_2^* y(b). \quad (5)$$

Мета цієї статті – знайти критерії максимальної невід'ємності, максимальної акретивності та коректної оборотності оператора T_B . Нагадаємо, що лінійний оператор $T : H \rightarrow H$ називається акретивним, якщо для будь-якого $y \in D(T)$ $\operatorname{Re}(Ty|y) \geq 0$ і максимально акретивним, якщо, крім того, він не має акретивних розширень.

Перш ніж розпочинати розв'язування сформульованої задачі, перепишемо співвідношення (3)-(5) в децю іншій формі. Для цього введемо такі позначення:

$$\forall u \in H^1 \quad \Psi u = (u(c_1), u(c_2)), \quad \Phi = \Phi_1 \oplus \Phi_2, \quad \chi = \Phi + \Psi.$$

Нехай для будь-якого $y \in D(L_{max})$

$$\begin{aligned} \Gamma_1^{[\Psi]} y &= (y'(a), -y'(b)), \quad \Gamma_2^{[\Psi]} y = (y(a), y(b)), \\ \Gamma_3^{[\Psi]} y &= \left(\begin{array}{c|c} y'(c) & c_1 + 0 \\ \hline c_1 - 0 & y'(c) \end{array} \right), \\ \Gamma_4^{[\Psi]} y &= (y(c_1), y(c_2)), \quad (\text{тобто } \Gamma_4^{[\Psi]} = \Psi|D(L_{max})). \end{aligned}$$

Зрозуміло, що

$$D(T_B) = \{y \in D(L_{max}) : \quad \Gamma_2^{[\Psi]} y = \Gamma_3^{[\Psi]} y, \quad \Gamma_1^{[\Psi]} y - B\Gamma_2^{[\Psi]} y - \Gamma_4^{[\Psi]} y = \Phi y\}, \quad (6)$$

$$\forall y \in D(T_B) \quad T_B y = L_{max} y + \Phi^* \Gamma_2^{[\Psi]} y. \quad (7)$$

Враховуючи рівність $\Phi^\bullet = L_F^{-1} \Phi^*$ і теорему 3 праці [5], легко переконатися, що (6)-(7) можна переписати у такому вигляді:

$$\begin{aligned} D(T_B) &= \{y \in D(L) + R(\chi^\bullet) : \quad y + \chi^\bullet \Gamma_2^{[\Psi]} y \in D(L), \quad \Gamma_1^{[\Psi]} y - B\Gamma_2^{[\Psi]} y = \chi y\}, \\ \forall y \in D(T_B) \quad T_B y &= L(y + \chi^\bullet \Gamma_2^{[\Psi]} y). \end{aligned}$$

2. Оператор T_0 та його ПГЗ.

Визначимо оператор T_0 так:

$$D(T_0) = \{y \in D(T_B) : \quad \Gamma_2^{[\Psi]} y = 0\}, \quad T_0 \subset T_B.$$

Зрозуміло, що

$$D(T_0) = \{y \in D(L_F) : \quad \Gamma_1^{[\Psi]} y = \chi y\}, \quad T_0 \subset L_F, \quad (8)$$

тому T_0 – додатно визначений оператор. Зазначимо, що $T_B, T_0 \in \mathcal{C}(H)$. Це випливає з теореми 5 праці [5] та теореми 2 праці [11].

Лема 1.

$$D(T_0^*) = \{z \in D(L_{max}) : \Gamma_3^{[\Psi]} y = \Gamma_2^{[\Psi]} y\}, \quad (9)$$

$$\forall z \in D(T_0^*) \quad T_0^* z = L_{max} z + \Phi^* \Gamma_2^{[\Psi]} z. \quad (10)$$

Доведення. Враховуючи (8) та теореми 1 і 2 з [5], бачимо, що

$$\forall y \in D(T_0) \quad \forall z \in D(L_{max})$$

$$(T_0 y | z) = (L_{max} y | z) = (y | L_{max}) + (y | \Phi^* \Gamma_2^{[\Psi]} z) + (\Gamma_4^{[\Psi]} y | \Gamma_2^{[\Psi]} z - \Gamma_3^{[\Psi]} z)_{\mathcal{H}}.$$

Звідси і з теореми 6 згаданої праці випливає правильність співвідношень (9)-(10). Лему доведено.

Наслідок 1. $T_0 \subset T_B \subset T_0^*$, точніше

$$D(T_B) = \{y \in D(T_0^*) : \Gamma_1^{[\Psi]} y - \chi y = B \Gamma_2^{[\Psi]} y\}. \quad (11)$$

Лема 2. $(H, \Gamma_1^{[\Psi]} - \chi, \Gamma_2^{[\Psi]})$ – ПГЗ оператора T_0 .

Доведення. Зазначимо, що $R((\Gamma_1^{[\Psi]} - \chi) \oplus \Gamma_2^{[\Psi]}) = \mathcal{H} \oplus \mathcal{H}$. Це випливає з теореми 5 праці [5] та теореми 1 праці [11]. Враховуючи (9)-(10) та теореми 1 і 2 з [5], бачимо, що (порівняти з (1))

$$\begin{aligned} \forall y, z \in D(T_0^*) \quad (T_0^* y | z) - (y | T_0^* z) &= (L_{max} y + \Phi^* \Gamma_2^{[\Psi]} y | z) - (y | L_{max} z + \Phi^* \Gamma_2^{[\Psi]} z) = \\ &= (\Gamma_1^{[\Psi]} y - \chi y | \Gamma_2^{[\Psi]} z)_{\mathcal{H}} - (\Gamma_2^{[\Psi]} y | \Gamma_1^{[\Psi]} z - \chi z)_{\mathcal{H}}. \end{aligned}$$

Наслідок 2. $T_B^* = T_{B^*}$, зокрема $T_B = T_B^*$ тоді і тільки тоді, коли $B = B^*$.

3. Про одну функцію Вейля оператора T_0 .

Зауваження 1. Нехай $\{\omega_1(x, \lambda), \omega_2(x, \lambda)\}$ – фундаментальна система розв’язків рівняння $-Y'' + p(x)Y = \lambda Y$ така, що

$$\omega_1(a, \lambda) = \omega_2(b, \lambda) = \mathbf{1}_{H_0}, \quad \omega_1(b, \lambda) = \omega_2(a, \lambda) = 0 \quad (\lambda \leq 0),$$

$$Z_\lambda h = Z_\lambda(h_1, h_2) = \omega_1(., \lambda)h_1 + \omega_2(., \lambda)h_2 \quad (h \in \mathcal{H}),$$

$$\Omega(\lambda) = \Gamma_1 Z_\lambda = \begin{pmatrix} \omega'_1(a, \lambda) & \omega'_2(a, \lambda) \\ -\omega_1(b, \lambda) & -\omega'_2(b, \lambda) \end{pmatrix}.$$

Відомо [12], що $\Omega(\lambda)$ є функцією Вейля (в сенсі означення, запропонованого в цій статті) оператора L_0 , яка відповідає ПГЗ $(\mathcal{H}, \Gamma_1, \Gamma_2)$, а $(\mathcal{H}, \Gamma_1 - \Omega(0)\Gamma_2, \Gamma_2)$ – його позитивним ПГЗ (в сенсі означення, запропонованого в [13]), що відповідає його жорсткому розширенню (далі – скорочено: *жорстким ПГЗ*). Тому [14], [15]

$$s = \lim_{\lambda \rightarrow -\infty} (\Omega(\lambda) - \Omega(0))^{-1} = 0. \quad (12)$$

Зауваження 2. Нагадаємо, що ПГЗ $(\mathcal{H}, \Gamma_1, \Gamma_2)$ додатно визначеного оператора L_0 називається позитивним, якщо $\ker \Gamma_1 = D(L_0) \dot{+} \ker L_0^*$, а $L|_{\ker \Gamma_2}$ – додатно визначений оператор.

У працях [13], [17] доведено критерії максимальної невід'ємності, максимальної акретивності та коректної оборотності оператора L_B такого, що $L_0 \subset L_B \subset L_0^*$, в термінах позитивних ПГЗ.

Лема 3. *Приймемо $L_\lambda = (L_F - \lambda \mathbf{1}_H)^{-1}$ ($\lambda \leq 0$). Тоді*

$$(\chi L_\lambda)^* = (\lambda L_\lambda + \mathbf{1}_H) \chi^\bullet, \quad (13)$$

$$(\chi Z_\lambda)^* = \Gamma_1^{[\Psi]} (\chi L_\lambda)^*. \quad (14)$$

Доведення. Враховуючи тотожність $L_F L_\lambda = \mathbf{1}_H + \lambda L_\lambda$, бачимо, що

$$\forall y \in H, \forall h \in \mathcal{H} \quad (\chi L_\lambda y | h)_\mathcal{H} = (L_\lambda y | \chi^\bullet h)_e = (L_F L_\lambda y | \chi^\bullet h) = (y | (\lambda L_\lambda + \mathbf{1}_H) \chi^\bullet h).$$

Враховуючи (13), переконуємося, що $\Gamma_1^{[\Psi]} (\chi L_\lambda)^* = \lambda Z_\lambda^* \chi^\bullet + \Gamma_1^{[\Psi]} \Psi^\bullet + \Gamma_1^{[\Psi]} L_F^{-1} \Phi^*$. Але $\Gamma_1^{[\Psi]} \Psi^\bullet = (\Psi Z_0)^*$ (це випливає зі сказаного в [5]), тому

$$\Gamma_1^{[\Psi]} (\chi L_\lambda)^* = \lambda Z_\lambda^* \chi^\bullet + (\chi Z_0)^*. \quad (15)$$

Використовуючи тотожність $Z_\lambda - Z_0 = \lambda L_F^{-1} Z_\lambda$ (див. [15]), отримуємо

$$\begin{aligned} \forall h, g \in \mathcal{H} \quad & ((\chi Z_\lambda)^* h | g)_\mathcal{H} = (h | \chi Z_0 g)_\mathcal{H} + (h | \chi (Z_\lambda - Z_0) g)_\mathcal{H} = (h | \chi Z_0 g)_\mathcal{H} + \\ & + (\lambda \chi^\bullet h | L_F^{-1} Z_\lambda g)_e = ((\chi Z_0)^* h | g)_\mathcal{H} + (\lambda Z_\lambda^* \chi^\bullet h | g)_\mathcal{H}, \end{aligned}$$

тобто $(\chi Z_\lambda)^* = (\chi Z_0)^* + \lambda Z_\lambda^* \chi^\bullet$. Звідси із (15) випливає (14).

Твердження 1. *Оператор-функція*

$$\widehat{\Omega}(\lambda) = \Omega(\lambda) - 2Re(\chi Z_\lambda) + \chi(\chi L_\lambda)^*$$

є функцією Вейля оператора T_0 , що відповідає ПГЗ $(\mathcal{H}, \Gamma_1^{[\Psi]} - \chi, \Gamma_2^{[\Psi]})$ цього оператора.

Доведення. Позначимо через $\widehat{Z}_\lambda h$ ($h \in \mathcal{H}$) розв'язок задачі

$$T_0^* y = \lambda y, \quad \Gamma_2^{[\Psi]} y = h.$$

Враховуючи рівності $\Gamma_2^{[\Psi]} \chi^\bullet = \Gamma_2^{[\Psi]} L_\lambda = 0$, $\Gamma_2^{[\Psi]} Z_\lambda h = h$, бачимо, що $y = Z_\lambda h - (\mathbf{1}_H + \lambda L_\lambda) \chi^\bullet h$, тому (див. (13)) $\widehat{Z}_\lambda = Z_\lambda - (\mathbf{1}_H + \lambda L_\lambda) \chi^\bullet = Z_\lambda - (\chi L_\lambda)^*$.

Відомо [16], що шукана функція Вейля (позначимо її тимчасово $W(\lambda)$) має вигляд $W(\lambda) = (\Gamma_1^{[\Psi]} - \chi) \widehat{Z}_\lambda$. Звідси, враховуючи лему 3, отримуємо

$$\begin{aligned} W(\lambda) &= (\Gamma_1^{[\Psi]} - \chi)(Z_\lambda - (\chi L_\lambda)^*) = \Omega(\lambda) - \chi Z_\lambda - \Gamma_1^{[\Psi]} (\chi L_\lambda)^* + \chi(\chi L_\lambda)^* = \\ &= \Omega(\lambda) - \chi Z_\lambda - (\chi Z_\lambda)^* + \chi(\chi L_\lambda)^* = \widehat{\Omega}(\lambda). \end{aligned}$$

Наслідок 3.

$$\widehat{\Omega} = \Omega - 2\operatorname{Re}(\chi Z_0) + \chi\chi^*, \quad \widehat{\Omega}(0) = \Omega(0) - 2\operatorname{Re}(\chi Z_0) + \chi\chi^*. \quad (16)$$

4. Основний результат. З висловленого в попередньому пункті і в [12] випливає, що $(\mathcal{H}, (\Gamma_1^{[\Psi]} - \chi) - \widehat{\Omega}(0)\Gamma_2^{[\Psi]}, \Gamma_2^{[\Psi]})$ є позитивним ПГЗ оператора T_0 , зокрема м'яке в сенсі [9] розширення T_K цього оператора має такий вигляд:

$$D(T_K) = \{y \in D(T_0^*): (\Gamma_1^{[\Psi]} - \chi)y - \widehat{\Omega}(0)\Gamma_2^{[\Psi]}y = 0\}, \quad T_K \subset T_0^*.$$

Ми хочемо показати, що зазначений ПГЗ є жорстким, тобто, що L_F є жорстким розширенням не тільки для L_0 , а й для T_0 . Це спрощується тоді і тільки тоді, коли ([14], [15])

$$s - \lim_{\lambda \rightarrow -\infty} (\widehat{\Omega}(\lambda) - \widehat{\Omega}(0))^{-1} = 0. \quad (17)$$

З відомих властивостей розширень за Фрідріхсом випливає, що достатньо перевірити у правильності (17) в ситуації, коли $p(x) = 0$. Зазначимо, що у цій ситуації

$$\omega_1(x, \rho) = \frac{sh(\rho(b-x))}{sh(\rho(b-a))}\mathbf{1}_{H_0}, \quad \omega_2(x, \rho) = \frac{sh(\rho(x-a))}{sh(\rho(b-a))}\mathbf{1}_{H_0} \quad (18)$$

(тут $\rho = \sqrt{-\lambda}$).

Теорема 1. $(\mathcal{H}, (\Gamma_1^{[\Psi]} - \chi) - \widehat{\Omega}(0)\Gamma_2^{[\Psi]}, \Gamma_2^{[\Psi]})$ – жорсткий ПГЗ оператора T_0 .

Доведення. Введемо позначення $M(\lambda) = \Omega(\lambda) - \Omega(0)$, $\widehat{M}(\lambda) = \widehat{\Omega}(\lambda) - \widehat{\Omega}(0)$. Маємо $\widehat{M}(\lambda) = M(\lambda) + \widetilde{M}(\lambda)$, де $\widetilde{M}(\lambda) = -2\operatorname{Re}(\chi Z_\lambda - \chi Z_0) + \chi(\chi L_\lambda)^* - \chi\chi^*$, а отже, $\widehat{M}(\lambda)^{-1} = (\mathbf{1}_H - \widehat{M}(\lambda)^{-1}\widetilde{M}(\lambda))M(\lambda)^{-1}$. Існування при $\lambda < 0$ операторів $\widehat{M}(\lambda)^{-1}$, $M(\lambda)^{-1}$, а також їхніх сильних границь при $\lambda \rightarrow -\infty$ випливає, наприклад, з результатів праці [16]. Крім того, $s - \lim_{\lambda \rightarrow -\infty} M(\lambda)^{-1} = 0$ (див. (12)). Тому (17) буде доведено таке: ми покажемо, що існує $s - \lim_{\lambda \rightarrow -\infty} \widehat{M}(\lambda)^{-1}$. Саме цьому і присвячена частина доведення, яка залишилася.

$$\text{a)} s - \lim_{\lambda \rightarrow -\infty} \operatorname{Re}(\chi Z_\lambda) = 0. \quad (19)$$

Як зазначалося вище, достатньо обмежитися ситуацією, коли $p(x) = 0$, а отже, оператор-функції $\omega_1(., \rho)$, $\omega_2(., \rho)$ мають вигляд (18). У цій ситуації

$$\|\omega_i(., \rho)\|^2 = \frac{sh(2\rho(b-a)) - 2\rho(b-a)}{2\rho(ch(2\rho(b-a)) - 1)} \xrightarrow[\rho \rightarrow +\infty]{} 0 \quad (i = 1, 2),$$

тому $\lim_{\lambda \rightarrow -\infty} Z_\lambda = 0$, а отже, $\lim_{\lambda \rightarrow -\infty} \operatorname{Re}(\Phi Z_\lambda) = 0$ (не тільки сильно, а й рівномірно).

Для будь-якого $c \in (a, b)$

$$\|\omega_1(c, \rho)\|^2 = \frac{sh(\rho(b-c))}{sh(\rho(b-a))} \xrightarrow[\rho \rightarrow +\infty]{} 0, \quad \|\omega_2(c, \rho)\|^2 = \frac{sh(\rho(c-a))}{sh(\rho(b-a))} \xrightarrow[\rho \rightarrow +\infty]{} 0,$$

тому $\lim_{\lambda \rightarrow -\infty} \operatorname{Re}(\Psi Z_\lambda) = 0$. Співвідношення (19) доведено.

6) Існує $\lim_{\lambda \rightarrow -\infty} \chi(\chi L_\lambda)^*$. Справді, приймемо $\chi(\lambda) \stackrel{\text{def}}{=} \chi(\chi L_\lambda)^*$ ($\lambda \leq 0$). Зрозуміло, що

$\chi'(\lambda) = \chi((\chi L_\lambda)')^* = \chi(\chi L_\lambda^2)^* = \chi(\chi L_\lambda L_\lambda)^* = (\chi L_\lambda)(\chi L_\lambda)^* \geq 0$, тому оператор-функція $\chi(\lambda)$ монотонно неспадна.

З невід'ємності оператора L_F випливає, що $\forall \lambda < 0 \quad 0 \leq \lambda L_\lambda + \mathbf{1}_H \leq \mathbf{1}_H$. Звідси і з (13) бачимо, що для всіх $h \in \mathcal{H}$ справджується $(\chi(\chi L_\lambda)^* h | h)_\mathcal{H} = ((\mathbf{1}_H + \lambda L_\lambda) L_F^{1/2} \chi^\bullet h | L_F^{1/2} \chi^\bullet h) \geq 0$. Отож, оператор-функція $\chi(\lambda)$ обмежена знизу. Застосовуючи теорему про існування сильної границі монотонної обмеженої оператор-функції, переконуємося у правильності твердження b , а з ним – і самої теореми.

Теорема 2. *Оператор T_B максимально невід'ємний (максимально акреативний; коректно оборотний) тоді і тільки тоді, коли оператор*

$$\hat{B} \stackrel{\text{def}}{=} B - \Omega(0) + 2\operatorname{Re}(\chi Z_0) - \chi\chi^\bullet$$

є невід'ємним (акреативним; коректно оборотним) в $B(\mathcal{H})$.

Доведення. Оскільки умову (11) можна переписати у вигляді

$$D(T_B) = \{y \in D(T_0^*): (\Gamma_1^{[\Psi]} - \chi)y - \widehat{\Omega}(0)\Gamma_2^{[\Psi]}y = \widehat{B}\Gamma_2^{[\Psi]}y\},$$

то правильність цієї теореми випливає безпосередньо з теореми 1 та результатів праць [13] і [17].

Наслідок 4. *T_B – самоспряженій додатно визначений оператор тоді і тільки тоді, коли \hat{B} – додатно визначений оператор.*

1. Лянце В.Э. О некоторых соотношениях между замкнутыми операторами / Лянце В.Э. // Докл. АН СССР. – 1972. – Т. 204, №3. – С. 542-545.
2. Krall A.M. The development of general differential and differential-boundary systems / Krall A.M. // Rocky J. Math. – 1975. – Vol.5. – P. 493-542.
3. Горбачук В.И. Теория расширений симметрических операторов и граничные задачи для дифференциальных уравнений / Горбачук В.И., Горбачук М.Л., Кочубей А.Н. // Укр. мат. журн. – 1989. – Т. 41, №10. – С. 1299-1313.
4. Піна Г.М. Умови максимальної дисипативності для одного класу замкнених операторів у гіЛЬбертовому просторі / Піна Г.М., Сторож О.Г. // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. – 2005. – Вип. 64. – С. 190-200.
5. Піна Г.М. Про диференціально-граничний оператор типу Штурма-Ліувілля з багатоточково-інтегральними крайовими умовами у просторі нескінченновимірних вектор-функцій / Піна Г.М., Сторож О.Г. // Доп. НАН України. – 2006. – №10. – С. 34-39.
6. Рофе-Бекетов Ф.С. Самосопряженные расширения дифференциальных операторов в пространстве вектор-функций / Рофе-Бекетов Ф.С. // Докл. АН. СССР. – 1969. – Т. 184, №5. – С. 1034-1037.
7. Кочубей А.Н. О расширениях симметрических операторов и симметрических бинарных отношений / Кочубей А.Н. // Мат. заметки. – 1975. – Т. 17, №1. – С. 41-48.
8. Горбачук В.И. Граничные задачи для дифференциально-операторных уравнений / Горбачук В.И., Горбачук М.Л. – К.: Наукова думка, 1984. – 284 с.
9. Крейн М.Г. Теория самосопряженных расширений полуограниченных эрмитовых операторов и ее приложения. I, II / Крейн М.Г. // Мат. сб. – 1947. – Т. 20, №3. – С. 431-495; Т. 21, №3. – С. 365-404.

10. Михлин С.Г. Курс математической физики / Михлин С.Г. – М.: Наука, 1968. – 576 с.
11. Сторож О.Г. Про один клас майже обмежених збурень гладких звужень замкненого оператора / Сторож О.Г., Шувар О.Б. // Укр. мат. журн. – 2002. – Т. 54, №10. – С. 1396-1402.
12. Деркач В.А. Характеристические функции почти разрешимых расширений эрмитовых операторов / Деркач В.А., Маламуд М.М. // Укр. мат. журн. – 1992. – Т. 44, №4. – С. 435-459.
13. Kochubey A.H. Про розширення додатно визначеного симетричного оператора / Kochubey A.H. // Доп. АН УРСР. Сер. А. – 1979. – №3. – С. 168-171.
14. Штраус А.В. О расширениях полуограниченного оператора / Штраус А.В. // Докл. АН СССР. – 1973. – Т. 231, №3. – С. 543-546.
15. Сторож О.Г. Экстремальные расширения неотрецательного оператора и аккретивные граничные задачи Сторож О.Г. // Укр. мат. журн. – 1990. – Т. 42, №6. – С. 858-860.
16. Сторож О.Г. Про деякі аналітичні та асимптотичні властивості функції Вейля не-від'ємного оператора / Сторож О.Г. // Мат. методи та фіз.-мех. поля. – 2000. – Т. 43, №4. – С. 18-23.
17. Михайлець В.А. Спектры операторов и граничные задачи / Михайлець В.А. // Спектр. анализ дифференц. операторов. – К.: Ин-т математики АН УССР, 1980. – С. 106-131.

**NONNEGATIVE AND ACCRETIVE PERTURBATIONS OF
THE OPERATOR OF THE THIRD BOUNDARY PROBLEM
FOR THE STURM-LIOUVILLE DIFFERENTIAL
EXPRESSION WITH THE BOUNDED OPERATOR
POTENTIAL**

Hanna PIPA

*Berezhany agrotechnical institute,
47501, Ternopil region, Berezhany, Akademichna Str., 20*

A class of differential-boundary operators of the Sturm-Liouville type with the nonstandard boundary conditions is investigated. The criteria of the maximal nonnegativity, maximal accretivity and solvability for the considered operators are established.

Key words: operator, boundary value space, extension.

Стаття надійшла до редколегії 25.04.2007

Прийнята до друку 22.10.2008